

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24

Utgitt 6 juni.

1922

Lov

om forandring i lov om kommunestyre i byene av 30.

september 1921.

2 juni.
nr. 1.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1922 sålydende:

§ 54 i lov om kommunestyre i byene av 30. september 1921 skal herefter lyde:

»Samtidig med at denne lov trer i kraft, opheves følgende lover:

1. Lov om formannskaper i kjøpstædene m. v. av 14 januar 1837, med tilleggslover av 14 juni 1879, 27 juli 1896, undtagen § 7, 29 mai 1901 nr. 2, 17 mai 1904 nr. 5, 12 juni 1906 og 7 juni 1910, undtagen § 2.
2. Lov om bykommunenes skattevesen av 15 april 1882 § 52 og skattelov for byene av 18 aug. 1911 § 131.«

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 2 juni 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Lov

2 juni.

Nr. 2.

inneholdende tillegg til § 54 i lov om havne- og ringvesenet m. v. av 10 juli 1894.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1922 sålydende:

§ 54 1ste passus i lov om havne- og ringvesenet m. v. av 10 juli 1894 skal herefter lyde således:

Når havn-, brygge- eller fyranlegg eller arbeide til utbedring av havn eller farvann eller til åpning av ny ferdselsled ønskes foretatt enten for statens eller for nogen kommunes eller noget havnevesens regning, skal, i tilfelle av, at Kongen har meddelt tillatelse til foretagendets utførelse, enhver være pliktig til mot erstatning såvel å avstå den til foretagendets utførelse fornødne grunn — hvad enten den er bebygget eller ikke — som å finne sig i den skade eller forringelse, som foretagendet måtte medføre for ham tilhørende grunn, eiendom eller innretninger eller eiendomsherligheter.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 2 juni 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Lov

2 juni.

Nr. 3.

om forandringer i lov om losvesenet av 26 mai 1899 med tilleggslover av 29 mars 1906 og 18 august 1914.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1922 sålydende:

I.

Lov om losvesenet av 26 mai 1899 § 2 skal lyde således: Fritatt for den i § 1 fartøier pålagte losplikt er:

1. Fartøier under 30 netto-registertonn.
2. Fartøier, som utgår her fra riket for å drive fiskeri eller annen fangst på havet, når de er under 130 netto-register-tonn, selv om de anløper utenlandsk havn, når dette kun

sker for å tilvirke eller avsette den under reisen gjorte 2 juni.
fangst. Nr. 3.

3. Krigsfartøier og transportfartøier, som er i fart for noget lands regjering og føres av dens tjenestemenn.
4. Lystfartøier (yachts), der blott som sådanne og ikke i noget handelsanliggende anløper norske havner, samt i de havner Kongen bestemmer:
5. Fartøier i almindelig fraktfart, bestemt til utlandet, når de kun søker havn for å forsyne sig med skibsprovisjoner eller kull, på eller avmønstre mannskaper eller sette syke iland.

Når de under 3, 4 og 5 omhandlede fartøier benytter los, likestilles de med lospliktige fartøier, dog således, at lospengene beregnes efter de særegne av Kongen fastsatte takster (§ 34 nr. 5).

Fartøi, der kommer fra eller går til Sverige, er samme losplikt undergitt som ved annen fart på utlandet. Dog skal det være overlatt til Kongen heri å gjøre sådanne forandringer, som måtte påkrevs til lettelse av den gjensidige fart mellem begge riker, forutsatt at tilsvarende bestemmelser vedtas i Sverige.

Når det av hensyn til rikets sikkerhet eller faryannets be-
skaffenhet eller av andre grunner er nødvendig, kan Kongen i den utstrekning, det anses påkrevet, pålegge lostvang, det er bestemme, at vedkommende fartøi skal bruke los eller i mangel derav en av losoldermannen til utførelse av losningen godkjent mann. Nærmere regler om denne losning gis av Kongen.

II.

Lov av 18 august 1914 nr. 4 om tillegg til og forandring i lov om losvesenet av 26 mai 1899 med tilleggslov av 29 mars 1906 opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 2. juni 1922.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

2. juni.

Kongelig resolusjon

av 2 juni.

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov av 2 juni 1922 nr. 3 bestemmes:

1. At fremmede krigsskib og andre fartoier, som er i fart for et fremmed lands regjering fra den nye lovs ikrafttreden og inntil videre ikke må gå inn til norsk krigshavn eller krigsankerplass uten å bruke norsk fast los eller i mangel derav en av vedkommende losoldermann til utførelse av losningen godkjent mann.
2. Forsvarsdepartementet bemyndiges til å gi de nærmere regler om den i punkt 1 omhandlede losning som måtte være nødvendig.

2 juni.

Kongelig resolusjon

av 2 juni.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse — med endel endringer — paa en av herredsstyret for Grong herred, Nord-Trøndelag fylke, den 11 april 1922 stadfestet beslutning til politivedtekter for herredet.

De stadfestede politivedtekter er sålydende:

§ 1. Paa eller i nærheten av offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, skral, høirøstet tale, dans, lek eller lignende, hvorved veifreden eller den offentlige orden forstyrres, sømmeligheten krenkes, ferdelsen hemmes eller den veifarende forulempes.

Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, adkomst, plass eller lignende, som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsl.

§ 2. Ved mineringsarbeide, saavel som ved omgang med skytevåben i nærheten av offentlig vei eller hus, må tilbørlig forsiktighet iakttas. Sprengstoff må opbevares i dertil egnede låsbare kasser. Under skytning på skytebane må der ved standplassen være heist flagg på stang av minst 10 m. lengde.

Ingen må på eller utover offentlig vei avfyre skudd eller lignende, avbrenne krutt eller eksploderende gjenstander av noget slag, og der må heller ikke kastes med sten, sneball eller annet, hvorved skade bevirkes eller de veifarende påføres ulempe.

§ 3. Uvøren kjørsel med automobil, motorsykkel eller

sykkel må ikke foregå på offentlig vei. Motorkjørende og syk- 2 juni.
lende må under kjørsel i mørke ha tentde lykter.

§ 4. Biske hunder skal eieren forsyne med munnkurv eller holde bundet. Det siste gjelder også hunder, som er til ulempe på ferdselssteder eller for de veifarende. Tisper skal holdes inne i løpetiden. Ukjente eller omløpende hunder kan optas av politiet og selges eller skytes otte dager, efterat eieren forgjeves er varslet ved bekjentgjørelse i offentlig avis. Hunder må ikke medbringes til gudstjeneste i kirke eller annet offentlig forsamlingslokale.

§ 5. Under kjelkeakning og ski- eller skøiteløp på offentlig vei må tilstrekkelig forsiktighet likeoverfor de veifarende iakttas. Politiet kan for kortere eller lengere tid eller for bestemte dager forby sådan benyttelse av veien på steder, hvor det finner benyttelsen å være farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdselen. Til politiet regnes i disse vedtekter politimesteren, lensmann og andre, som under sin opptreden er utstyrt med politimyndighet.

§ 6. Ingen må på offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adferd, hvorved gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres. Der må ei heller på sådanne steder i annen måte vises uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 7. Bevertnings- og forlystelsesteder skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 6 morgen, søn- og helligdager til kl. 1 eftermiddag, og må der i denne tid ikke bevertes med noget, ikke innlates nogen gjest eller tillates nogen gjest å holde til der.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende og faste gjester i hoteller, gjestgiverier og pensjonater.

§ 8. Offentlige sammenkomster til avholdelse av fester, hvoriblandt kurv- og pakkefester, eller av basarer, dans eller annen lystighet må ikke uten tillatelse av lensmannen holdes aftenen før søn- og helligdager, og heller ikke andre aftener lenger enn til kl. 10.

Til tilstelninger av det i nærværende paragraf omhandlede slag kan lensmannen knytte de betingelser, som han for hver anledning finner påkrevet, bl. a. med hensyn til opsyn og til sammenkomstens ophør.

Den, som får sådan tillatelse, plikter å bære de utgifter, som overholdelsen av betingelsene medfører, og til å melde de overtredelser av lover og vedtekter, som måtte finne sted under sammenkomsten.

§ 9. Ingen må gi offentlige konserter, forestillinger eller

2. juni. forevisninger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art uten tillatelse av lensmannen.

Sådan tillatelse gis kun til bestemte personer, som skal være ansvarlige for, at de ordens-, sømmelighets- og sikkerhetsregler, som politiet måtte foreskrive, overholdes under forestillingen m. v.

For hver dag eller aften forestilling eller forevisning gis, skytebane eller karusell holdes, eller ringkastning eller lignende foregår, svares avgift til herredskassen fra 5 til 100 kroner efter lensmannens bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis til lensmannen.

Konserter, skuespill og andre forestillinger eller lignende, som er av almindelig eller opbyggelig art, eller gis i vel-dædig eller almenntilgavn, kan fritas for avgift.

§ 10. Ved forsamlingslokalenes inngangsdører, ganger, trapper og i garderobes skal være anbragt forsvarlige lamper til fullstendig belysning under sammenkomstene.

§ 11. Kortspill skal være forbudt på eller i offentlige forsamlings- og bevertnings- og utsalgslokaler, herunder også i butikker.

§ 12. Overtredelse av bestemmelsene i disse vedtekter og av de i henhold til dem gitte forbud, påbud eller betingelser straffes efter den almindelige straffelovs § 339,2.

2. juni.

Kongelig resolusjon

av 2 juni.

Med hjemmel i midlertidig lov av 31 mars 1922 om tvungen voldgift i arbeidstvister bestemmes:

A. At etternevnte tvister skal avgjøres ved voldgift overensstemmende med lovens regler, nemlig:

I. Den tvist om nye tariffavtaler, som i april og mai d. å. har vært under megling av riksmeglingsmannen, mellom Norsk Arbeidsgiverforening på den ene side og på den annen side Arbeidernes faglige landsorganisasjon og følgende forbund:

1. Norsk Arbeidsmandsforbund.
2. » Baker- og konditorforbund.
3. » Elektrikerforbund.
4. » Jern- og Metalarbeiderforbund.
5. » Sag-, tomt- og høvleriarbeiderforbund.
6. » Skind-, lær- og gummiindustriarbeiderforbund.
7. » Tobakkarbeiderforbund.
8. » Træarbeiderforbund.

9. Norsk Transportarbeiderforbund.
 10. » Murerforbund.
- II. Den tvist, som har vært under megling for kretsmeglingsmennene for Østlandet og Vestlandet, angående nye tariffavtaler mellom
1. Graniteksportørenes forening
 2. Østlandske Stenindustriforening
 3. P. G. Rieber & Søn
 4. Monsens Stenhuggeri
 5. Vestlandske Stenhuggeri
- på den ene side og Arbeidernes faglige landsorganisasjon og Norsk Stenhuggerforbund på den annen side.
- III. Den tvist, som har vært under megling av riksmeglingsmannen, om ny tariffavtale mellom A/S Røros kobberverk på den ene side og Arbeidernes faglige landsorganisasjon og Norsk Arbeidsmandsforbund på den annen side.
- B. — — — — —
- C. At enhver iverksettelse av arbeidsstans i anledning av de tvistesporsmål, som voldgiften omfatter, forbys. Dette forbud trer i kraft straks.

2 juni.

Kongelig resolusjon

2 juni.

av 2 juni.

Et fremlagt utkast til forandringer i §§ 11 og 12 i de ved kongelig resolusjon av 1 mai 1909 fastsatte forskrifter om redningsredskaper bifalles.

§§ 11 og 12 skal herefter lyde således:

§ 11.

Livbøier.

Livbøier skal være forarbeidet av massive korkstykker eller annet av Sjøfartsdirektøren godkjent materiale. Renhår, siv, kapok, korkspån, småkork eller stoff i avfallsform tillates ikke benyttet. Heller ikke bøier, som må oppleses, før de kan brukes.

Bøiene skal kunne flyte i ferskvann i 24 timer belastet med 14 kg. jern. Dog skal de som nye (ved forarbeidelsen) kunne belastes med 14,5 kg. jern.

Den indre diameter må ikke være mindre enn 45 cm. (18 tommer engelsk). Rundt bøiens ytterkant skal der være anbragt en line forsvarlig fastgjort.

Hver bøie skal være merket med fartøiets navn og hjemsted og skal være malt med hvitt og rødt i fire felter annet hvert hvitt og annethvert rødt.

2 juni.

Livbøier anbringes på dekk, således at de er lett synlige og tilgjengelige. De må ikke fastsures. Fører skibet flere bøier, skal de være fordelt med passende mellomrum på de steder av fartøiet, hvor dette etter fartøiets bygningsmåte og farten måtte være mest hensiktsmessig og således at bøiene i påkommende tilfelle kan være nær for hånden.

På alle fartøier skal minst 1 bøie være anbragt akter, og på passagerfartøier i utenriks fart skal der på hver side av fartøiet finnes minst 1 bøie forsynt med en redningsline av minst 27,50 m.s (15 favners) lengde.

Nærmere forskrifter angående livbøier kan utferdiges av Sjøfartsdirektøren.

§ 12.

Livbelter.

Livbelter, redningsvester og lignende, som anskaffes etter 1 juli 1922, skal være av en av Sjøfartsdirektøren godkjent type og fra en av Sjøfartsdirektøren godkjent fabrikant.

Ethvert belte skal på varig måte være merket med fabrikkantens navn eller varemerke samt med det navn, hvorunder beltet forhandles. Enn videre skal de være merket med skibets navn og hjemsted. På passagerskibe i innenriks fart kan $\frac{2}{3}$ — to trediedeler — av livbeltene være merket med rederiets navn (forkortet) og hjemsted. Belter må ikke males.

Belter for besetningen skal oppbevares lett tilgjengelig enten i tydelig merkede kasser eller skap eller i hyller anbragt på hensiktsmessige steder (ikke i mannskapslugarene).

Belter for passagerer anbringes enten på hensiktsmessige steder i sovelugarene eller på dekk i lett tilgjengelige, tydelig merkede kasser eller hyller, der skal være plassert således at trengsel kan hindres ved beltenes utdeling, eller på annen av tilsynet godkjent måte.

På passagerfartøier skal der såvel i passagerenes lugarer som salonger opslås plakater med anvisning om, hvor beltene finnes og hvorledes de skal brukes.

Nærmere forskrifter angående livbelter, redningsvester og andre lignende redningsredskaper kan utferdiges av Sjøfartsdirektøren.

2 juni.

Kongelig resolusjon

av 2 juni.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes inntil videre følgende fiskeriregler for Røa elv fra Fæmundsjøen til riksgrensen ved

Rogen med gjennemløpende sjøer og tilliggende tjern, ifallende 2 juni. elver og bekker, så langt som ørret går op, alt beliggende i Røros herred i Sør-Trøndelag fylke og i Engerdal herred i Hedmark fylke:

1. All fangst av fisk skal være forbudt fra og med 10 september til og med 31 oktober. Herfra undtas fangst av røie, der skal være tillatt på dennes gyteplasser i Roasten i tiden fra og med 10 til og med 30 september.
2. Det skal til enhver tid være forbudt å benytte:
 - a. Oter eller lignende i bevegelse værende krokredskap samt rev (line),
 - b. Demning, sløe og ruse (i elv),
 - c. Lyster,
 - d. Bundne redskaper med mindre maskevidde enn 35 mm. fra knutes til knutes midtpunkt målt i våt tilstand.
3. I Greshåen skal alt fiske være forbudt fra og med 1 mai til og med 31 oktober.
4. Not må kun anvendes i Roasten og bare i tiden fra og med 1 mai til og med 30 juni.
5. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.
6. Kongelig resolusjon av 22 september 1911 om fiskeriregler for Røavassdraget opheves.

Kongelig resolusjon

2 juni.

av 2 juni.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at stokanden, krikanden, brunnakanden, stjertanden og gravanden innen Aust-Agder fylke skal være fredet fra og med 15 mars til og med 25 august.

Denne bestemmelse, som trer i kraft 1 januar 1923, gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1927.

Kongelig resolusjon

2 juni.

av 2 juni.

1. I henhold til § 88 i bygningsloven av 27 juli 1896 og §§ 65 og 66 i brandloven av 15 august 1908 bestemmes, at grensene for det strøk av Verdalsøren, som er underlagt de nevnte lover (Verdals-

- 2 juni. øren brandkommune) utvides overensstemmende med et fremlagt kart.
2. I henhold til § 6 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Verdal herredsstyres beslutning av 19 desember 1921 angående en reguleringsplan for det under post 1 nevnte strøk.

Kongelig resolusjon

2 juni.

av 2 juni.

I henhold til § 4 i lov av 16 mai 1896, jfr. lov av 19 juli 1912 nr. 9 og Stortingets beslutning av 2 mai 1922, bestemmes, at §§ 2, 3, 4 og 5 i det ved Stortingets beslutninger av 19de juli 1912 og 16 mars 1917 godkjente regulativ for erleggelse av avgift for godkjennelse av og tilsyn med elektriske sterkstrømsanlegg forandres overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets foredrag av 2 juni 1922 inntatte forslag.

Denne forandring trer i kraft straks.

Efter den besluttede forandring skal §§ 2, 3, 4 og 5 lyde således:

§ 2. For de følgende tilsyn med elektriske anlegg erlægges en avgift beregnet efter halvparten av de i § 1 anførte satser for anleggets forskjellige deler. Grunnavgift erlegges ikke ved sådanne tilsyn.

For tilsyn med elektriske anlegg, hvis strømgivende elektriske maskineris samlede størrelse er under 20 kva., og som ikke anvender høiere spenning enn 250 volt, erlegges dog denne tilsynsavgift kun hvert annet år, forsåvidt ikke Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet anderledes bestemmer for enkelte anlegg.

§ 3. For anlegg, hvis samlede strømgivende elektriske maskineris størrelse (se § 4) er over 500 kilovoltampère, blir avgiften å bestemme av Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet for hvert enkelt tilfelle, idet der herved tas hensyn til anleggets art, de lokale forhold og til de utgifter, som tilsynet med vedkommende anlegg påfører det offentlige.

Forsåvidt Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet finner å kunne innskrenke det årlige tilsyn med et elektrisk anlegg (forskrifter for elektriske anlegg av 17 desember 1919 § 4, jfr. tillegg av 19 desember 1921), fastsettes avgiften for samme i hvert enkelt tilfelle av hovedstyret, idet der herved tas hensyn til de forminskede utgifter for det offentlige, som det innskrenkede tilsyn medfører.

§ 4. Den i §§ 1 og 3 angitte størrelse i kilovoltampere 2 juni.
for strømgivende maskineri og kilovoltampéretimer for akkumulatorbatterier er den største normale ydelse, som disse kan avgi. For akkumulatorbatteriers vedkommende vil 3 timer bli betraktet som normal utladetid.

Som strømgivende elektrisk maskine regnes enhver dynamo, generator o. l., herunder også reservemaskiner, men ikke magnetiseringsmaskiner.

Opstår der tvil om, hvad der skal regnes som den normale størrelse av en del av et elektrisk anlegg, eller hvad der skal regnes som strømforkbrukende apparat, eller til hvilken av de i § 1 opførte klasser en del av et anlegg skal regnes, kan saken forelegges Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet til avgjørelse.

Som henhørende under samme anlegg anses strømgivende og strømforkbrukende maskiner, apparater, ledninger og akkumulatorbatterier, der er tilknyttet samme ledningsnett eller tilhører én på ett sted samlet bedrift.

For anlegg, hvis samlede strømgivende elektriske maskineris størrelse er over 100 kilovoltampere, kan Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet bestemme at enkelte deler, som mere vidtstrakte fordelingsnett, elektriske sporveier m. v. skal behandles som særskilte anlegg, og bestemmes avgiften for sådanne deler av hovedstyret, idet der herved tas hensyn til de lokale forhold og til de utgifter, som tilsynet med vedkommende anlegg påfører det offentlige.

§ 5. Forsåvidt den for et anlegg beregnede avgift viser sig å stå i misforhold til det arbeide, som tilsynet med samme krever, kan Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet efter motivert henvendelse fra anleggets vedkommende eller fra vedkommende tilsynsmann fastsette en annen lavere avgift. Forsåvidt angår anlegg på 20 kva. og derunder, kan hovedstyret derhos fastsette en lavere avgift, såfremt der på grunn av særlige forhold ved anlegget måtte finnes å være grunn dertil.

Kongelig resolusjon

2 juni.

av 2 juni.

1. De på en fremlagt liste opførte kongelige resolusjoner opheves.
2. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.
De i post 1 omhandlede resolusjoner er:
 1. Kongelig resolusjon av 26 januar 1917 om bemyndigelse

- 2 juni. for Provianteringsdepartementet til å påby anmeldelse av alle forråd av brensel.
2. Kongelig resolusjon av 2 mars 1917 om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å treffe bestemmelse om kommuners anskaffelse og lagring av brensel.
 3. Kongelig resolusjon av 16 mars 1917 om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å treffe bestemmelse om avståelse til Staten av eiendomsrett til ved og småtømmer.
 4. Kongelig resolusjon av 13 april 1917 om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til ved ekspropriasjon å erhverve rett til hugst av vedskog langs jernbanelinjer m. v.
 5. Kongelig resolusjon av 4 mai 1917, hvorved bestemmes, at skjønn i anledning av avståelse til Staten i anledning av de kongelige resolusjoner av 16 mars 1917 og 13 april 1917 avgis av en av Høiesterett opnevnt nevnd.
 6. Kongelig resolusjon av 28 mai 1917 angående utvidelse av den i resolusjon av 16 mars 1917 omhandlede bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til også å gjelde avståelse til Staten av allslags tømmer samt grunn til bruk for adkomstveier og oplagsplasser.
 7. Kongelig resolusjon av 1 juni 1917, hvorved resolusjon av 13 april 1917 forandres og utvides derhen, at Provianteringsdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om avståelse til Staten av tørt hugstavfall og trær på rot til vedhugst.
 8. Kongelig resolusjon av 12 juni 1917, hvorved Provianteringsdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om avståelse til Staten av eiendomsrett til torvmyr til brensel samt bruksrett til fast eiendom.
 9. Alle tidligere resolusjoner gitt i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917, forsåvidt angår brensel av tre eller torv.

Utgiver: Byråchef Young.

Grendahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.